

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobců:

a) E. M.

b) nezletilý A. N.

c) nezletilý T.M.

všichni státní příslušnost Arménská republika

všichni pobytem v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov,
Na Kopci 5

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2020 č. j. OAM-1142/ZA-ZA11-ZA13-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobkyně a) se jménem svým a svých nezletilých dětí žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2020 č. j. OAM-1142/ZA-ZA11-ZA13-2019, jímž bylo rozhodnuto, že jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
2. Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je v mnoha směrech neúplné a značně zjednodušené. Konstatovala, že při pohovorech ve správním řízení uvedla, že se velmi obává jednání svého bývalého manžela, který jí chce odebrat děti. Tyto události mají velmi nepříznivý vliv na zdravý vývoj dětí a jejich psychické zdraví. Správní orgán ve svém rozhodnutí žádným způsobem nezohledňuje jejich nejlepší zájem, jak mu to ukládá článek 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte. Namítala, že z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, zda toto bylo výslovně vzato v úvahu, jakým způsobem jej rozhodnutí reflektuje, co bylo považováno za nejlepší zájem dítěte, jak byly tyto vyvažovány oproti jiným zájmům. Žalobkyně dále uvedla, že žalovaný pouze obecně odkazuje na jednu zprávu o situaci v zemi původu, jejíž obsah však nijak nepřibližuje. Není tedy jasné, jakým způsobem ji žalovaný v řízení hodnotil, zda má možnost ochránit sebe a své nezletilé děti při jejich případném únosu, ani jak naplnil svou zákonnou povinnost zjistit skutečný stav věci, především existenci azylově relevantních skutečností v případě návratu do Arménie. Navíc žalovaný zprávu v napadeném rozhodnutí pouze označil, ale neopírá o ně žádné konkrétní závěry. Žalobkyně považuje z těchto důvodů rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na napadené rozhodnutí a konstatoval, že žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobců je druhá v pořadí. Při posuzování opakované žádosti žalobců žalovaný nepominul sdělení žalobkyně a) z poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ani ve spise shromážděné podkladové informace a informace z předchozího řízení, s nimiž měla žalobkyně a) možnost se seznámit. Této možnosti nevyužila. S podklady se nechtěla seznámit a ani nechtěla navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí. Rovněž nechtěla uvést žádné skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dokonce dodala, že s bývalým manželem neudrží žádné kontakty, proto nemá nic nového, co by od minulé žádosti doplnila. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně v opakované žádosti uvedla naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty se do Arménie vrátit jako uváděla v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z bývalého manžela, který jí chce vzít děti. Tyto skutečnosti byly dostatečně posouzeny v prvním řízení. Žalobcům žádná z forem mezinárodní ochrany nebyla udělena. Rozhodnutí žalovaného bylo následně potvrzeno i rozsudkem Krajského soudu v Ostravě. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobců, neboť ti neuvedli žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodu odchodu žalobkyně a jejích nezletilých dětí z vlasti a obav z návratu do vlasti. Žalovaný dále uvedl, že je mu rovněž z informací shromážděných v průběhu současného správního řízení o situaci v Arménii, které jsou součástí spisu známo, že v zemi původu žalobců nedošlo k takové zásadní změně politické

a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný rovněž odkázal na relevantní judikaturu.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobci se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě nevyjádřili a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělili.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 17. 12. 2019 podala žalobkyně jménem svým a jménem svých nezletilých dětí opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti žalobkyně a) sdělila, že žalobci jsou arménské státní příslušnosti i národnosti. Žalobkyně a) nikdy nebyla členkou žádné politické strany ani nebyla jinak politicky aktivní. Je rozvedená. Bývalý manžel je gruzínské státní příslušnosti a v současnosti se nachází v X. Nezletilý žalobce b) se narodil ve X, nezletilý žalobce c) se narodil v X. Žalobkyně rovněž uvedla, že v Arménii nikdy nebydlela, ona i děti tam měly u známých pouze nahlášenou adresu v X. Ona sama byla v Arménii naposledy v červenci 2018. Pobývala tam 3 dny kvůli vyřizování cestovního dokladu. Poté cestovala přes Gruzii do Moskvy. V Moskvě žila až do března 2019. Odtud se letecky přepravila do Prahy, kde požádala o azyl. Děti cestovaly s ní, vyjma návštěvy Arménie. K předchozím pobytům ve státech EU sdělila, že v roce 2011 pobývala v Lotyšsku a ve Finsku, v roce 2012 byla v Polsku, v letech 2013 až 2014 ve Francii a Německu. Žalobci nikdy neměli udělená víza nebo povolení k pobytu v jiných státech. V roce 2019 požádala i za děti v České republice o mezinárodní ochranu. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že jí bývalý manžel chce vzít děti, protože je muslim. Toto uváděla i v předchozím řízení. Nezletilí žádají o udělení mezinárodní ochrany ze shodného důvodu. Žalobci nemají žádné zdravotní problémy ani omezení.
7. Ze správního spisu se dále podává, že žalobkyně nepředložila v průběhu správního řízení žádné doklady osvědčující její totožnost a státní příslušnost. Totožnost a státní příslušnost nezletilých dětí prokázala jejich cestovními doklady.
8. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobkyně a nezletilých žalobců o mezinárodní ochranu, kterou podali 4. 3. 2019. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-165/LE-LE26-2019. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobci odůvodnili obavou žalobkyně a) z bývalého manžela, který jí chce vzít nezletilé děti. Správní orgán 10. 6. 2019 rozhodnutím č. j. OAM-165/LE-LE26-ZA13-2019 žalobcům neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 6. 2019. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 3. 12. 2019 č. j. 61 Az 26/2019-22 zamítl. Rozsudek nabyl právní moci 16. 12. 2019.
9. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Arménii, konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP, Arménie: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze srpna 2019.
10. Ze správního spisu se dále podává, že žalobkyni byla dne 9. 3. 2020 dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést

nějaké nové skutečnosti, které by měl vzít správní orgán v potaz při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobkyně této možnosti nevyužila. Uvedla, že s materiály se seznamovat nechce. Nenavrhla žádné další podklady pro rozhodnutí a dodala, že neudrhuje žádné kontakty s bývalým manželem. Proto nemá nic nového, co by doplnila.

11. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
12. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
13. Krajský soud nesouhlasí s žalobními námitkami žalobců, že napadené rozhodnutí je v mnoha směrech neúplné a značně zjednodušené, že žalovaný pouze obecně odkazuje na jednu zprávu o situaci v zemi původu, jejíž obsah nijak nepřibližuje a že rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Krajský soud předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
14. V daném případě rozhodnutí žalovaného všechny tyto dříve vyslovené judikurní požadavky splňuje. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobci v první žádosti s těmi, které uvedli v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal přesně ve shora uvedeném schématu, tj. označil ty skutečnosti, o nichž již bylo pravomocně rozhodnuto v předchozím řízení, v souladu s obsahem správního spisu je také závěr žalovaného, že žádné nové skutečnosti žalobci neuváděli, a rovněž se zabýval na základě zprávy o zemi původu tím, zda v ní nedošlo ke změně situace, která by zakládala opodstatněnost nové žádosti. Jestliže žalovaný odkázal na spisový materiál, co se týče politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Arménii, nelze mu dle názoru soudu nic vytknout. Tento stručný závěr, proč k relevantní změně nedošlo a jaký podklad o tom vypovídá, zcela postačuje, jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu (viz usnesení č. j. 8 Azs 26/2012-31, č. j. 3 Azs 21/2013-118). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Za nezákonnost nelze považovat tu okolnost, že stran bezpečnostní a politické situace v Arménii žalovaný vycházel toliko z jednoho podkladu, a to z Informace OAMP, Arménie – Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze srpna 2019. Především žalobkyně ani neuvádí, v čem je snad tento podklad nedostatečný, nadto v průběhu správního řízení k tomuto podkladu žádné výhrady nevznesla, přestože tuto možnost měla, naopak uvedla, že s materiály se seznamovat nechce, sama nenavrhla žádné další podklady pro rozhodnutí, žádné další skutečnosti, které by měl vzít správní orgán v potaz při posuzování žádosti žalobců, neuvedla, pouze dodala, že s bývalým manželem neudrhuje žádné kontakty, proto nemá nic nového, co by doplnila. K námitce žalobkyně,

že účastníky řízení jsou i dvě nezletilé děti a že by měl být především zohledněn jejich nejlepší zájem, jak ukládá článek 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, soud uvádí, že žalobkyně především ani nespecifikuje, co míní oním zohledněním nejlepšího zájmu nezletilých dětí a proč by jejich nejlepším zájmem mělo být udělení mezinárodní ochrany v České republice. Krajský soud uzavírá, že žalobci uvedli naprosto stejné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Arménské republiky opětovně vrátit, jako v předchozí žádosti, tedy obavu žalobkyně a) z bývalého manžela, který jí chce údajně odebrat děti. Žalobci neuvedli žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů jejich odchodu z vlasti a obav z návratu do vlasti. Žalovaný proto správně shledal opakovanou žádost žalobců o udělení mezinárodní ochrany nepřípustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení v souladu s § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

15. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci ve věci úspěch neměli a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně